

PROJECTE DE CONVIVÈNCIA

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	3
2. CARACTERÍSTIQUES DEL CENTRE	4
3. DIAGNOSI SITUACIÓ DE CONVIVÈNCIA AL CES JOAN MARAGALL	6
3.1 METODOLOGIA	6
3.2 ANÀLISI DE LA CONVIVÈNCIA AL CENTRE D'ESTUDIS JOAN MARAGALL	7
3.2.1 PERFIL DE L'ALUMNAT	7
3.2.2. FORMES D'ENTENDRE LA CONVIVÈNCIA I EL CONFLICTE.....	9
3.2.3. LA NORMATIVA I ELS PROTOCOLS	10
3.2.4. LA CONVIVÈNCIA I LES RELACIONS AL CENTRE	11
3.2.5. LA VIVÈNCIA PERSONAL AL CENTRE.....	12
3.2.6. CONFLICTES I ESPAIS DE CONFLICTE	16
3.2.7. ESTRATÈGIES DE PROMOCIÓ DE LA CONVIVÈNCIA I PROPOSTES DE LA COMUNITAT	19
3.3. REPTES DEL PROJECTE DE CONVIVÈNCIA	20
4. PLANIFICACIÓ	22
4.1. MISSIÓ I OBJECTIUS GENERALS DEL PROJECTE DE CONVIVÈNCIA	22
4.2 METODOLOGIA	23
4.3 DELS OBJECTIUS GENERALS A LES ACCIONS.....	24
4.4 NIVELLS I ÀMBITS D'ACTUACIÓ DEL PROJECTE DE CONVIVÈNCIA.....	30
4.5 ACTUACIONS	34
4.6 CALENDARI	42
5. AVALUACIÓ DEL PROJECTE.....	43
5.1 OBJECTIU DE L'AVALUACIÓ	43
5.2 AVALUACIÓ CONTINUADA	43
5.3 AVALUACIÓ ANUAL.....	43
5.4 AVALUACIÓ FINAL.....	43

1. INTRODUCCIÓ

L'escola és el reflex de la societat i, alhora, un espai privilegiat on tots els ciutadans i ciutadanes adquireixen uns coneixements i uns hàbits de socialització i de relació amb els altres. Un dels seus objectius bàsics ha de ser ensenyar i aprendre a viure i conviure; ha de fomentar la convivència, tant a l'interior del centre educatiu com al seu entorn immediat.

D'acord al plantejat, aquest Projecte de convivència és un dels documents estratègics del Centre d'Estudis Joan Maragall i concreta l'organització i funcionament dels membres de la comunitat educativa per tal de capacitar-nos per a la convivència i la gestió positiva dels conflictes. Estableix les línies generals del model de convivència compartit per tots els membres de la comunitat educativa, els objectius que aspirem a assolir, els tipus d'actuacions que considerem idonis per a la seva consecució i els mecanismes de seguiment i avaluació del propi Projecte.

El Projecte de Convivència del Centre d'Estudis Joan Maragall s'ha elaborat tenint present la normativa vigent a Catalunya i els documents d'organització i gestió del centre. Així, en virtut de la Resolució ENS/585/2017, de 17 de març, forma part del Projecte Educatiu de Centre i recull les mesures de promoció de la convivència, els mecanismes per a la resolució pacífica dels conflictes, així com les mesures i actuacions d'intervenció educativa aplicables en cas d'incompliment de les normes d'organització i funcionament del centre i d'acord amb la normativa vigent.

2. CARACTERÍSTIQUES DEL CENTRE

El Centre d'Estudis Joan Maragall, amb més de cinquanta anys d'experiència en la preparació d'estudiants i professionals qualificats segueix amb la ferma voluntat de continuar la seva tasca a través de la proposta educativa que ofereixen els Cicles Formatius de Grau Mitjà. De tal manera que, servint-nos de l'experiència prèvia i del coneixement dels interessos personals dels nostres alumnes i de les seves famílies, l'equip de professors treballa per un projecte en comú que permet establir el grau necessari de coherència entre la demanda externa (món laboral, requeriments acadèmics) i les necessitats de l'alumne.

S'imparteixen els nivells educatius que s'indiquen a continuació en modalitat presencial :

- Cicle Formatiu de Grau Mitjà d'Administratiu (1r i 2n curs)
- Cicle Formatiu de Grau Mitjà de Farmàcia i Parafarmàcia (1r i 2n curs)
- Cicles Formatius de Grau Mitjà de Cures Auxiliars d'Infermeria (1 curs torn de matí i torn de tarda)
- Cicles Formatius de Grau Mitjà d'Atenció a Persones en Situacions de Dependència (1r i 2n curs)
- Cicle Formatiu de Grau Mitjà d'Emergències Sanitàries (1r i 2n curs, a partir del curs 2019-2020)

Actualment el centre compta amb 310 estudiants, 21 docents i 5 treballadors i treballadores com a personal no docent. L'estada màxima mitjana dels estudiants en el centre és de dos cursos, provocant una renovació força gran d'alumnat cada curs. Això té influència directa en la dinàmica de convivència que s'estableix cada any.

En els últims 7 anys el centre ha experimentat un gran creixement, a causa de l'aposta decidida per oferir nous estudis. Fins al 2012 el centre estava dividit en dues seus i oferia quatre especialitats diferents (Batxillerat, cicle mitjà de cures auxiliar d'infermeria, cicle mitjà d'auxiliar de farmàcia i cicle mitjà en gestió administrativa). Fins aleshores, formaven part del centre uns dos-cents estudiants i una desena de docents. En aquest temps, l'escola ha concentrat les dues seus en un equipament més gran, ha contractat una vintena de nous professors i professores i el nombre d'estudiants s'ha triplicat. Però el curs 2024-25 pateix la major davallada de la seva història motivada per una suspensió de pagaments i la reducció de les quatre unitats productives a una de sola.

Aquest decreixement exponencial marca profundament el caràcter i les dinàmiques que s'estableixen en el sí de la comunitat educativa. El procés d'adaptació a la reducció del centre ha estat i és l'escenari ideal

per a la gestió més àgil i personalitzada dels diferents tipus de conflictes. D'una banda, de tipus estructural, com pot ser pel funcionament del centre, per l'adaptació a noves dinàmiques de treball, per la distribució desigual de càrregues de treball, pel control i ús dels recursos. D'altra banda, de valors, per la diversitat de noves concepcions sobre l'educació que ha acollit el centre en poc temps i sobre les normes de convivència.

3. DIAGNOSI SITUACIÓ DE CONVIVÈNCIA AL CES JOAN MARAGALL

Aquesta és una de les fases cabdals del Projecte de Convivència, i la més extensa. La diagnosi ha de ser una eina útil que permeti tenir una imatge el més ajustada possible de la realitat actual del Centre d'Estudis Joan Maragall. A la vegada, aquesta fase permetrà marcar les bases en les quals s'emmarcarà el disseny d'actuacions del Projecte.

3.1 METODOLOGIA

L'anàlisi de la situació de convivència al Centre d'Estudis Joan Maragall ha estat realitzada des de finals del curs 2017-2018 i al llarg del curs 2018-2019, utilitzant tècniques quantitatives i qualitatives. Totes dues tècniques són necessàries per a disposar d'una imatge de la realitat de la comunitat educativa. Si bé la primera permet veure a través de l'estudi de les dades quin és el clima escolar, només amb això no n'hi ha prou per conèixer en profunditat la seva realitat. És aquí on l'aplicació de tècniques qualitatives serviran per poder matisar i definir com viuen aquesta realitat els membres de la comunitat educativa.

A nivell qualitatiu s'ha dissenyat un grup de discussió format per una representació de l'alumnat i professorat de cada nivell d'estudis i una representació del personal d'administració i serveis. Es van plantejar tres sessions d'una hora de duració aproximadament on es va treballar a partir de tres eixos, que són: compartir l'experiència subjectiva del conflicte i la convivència (què entenem per convivència i conflicte. D'acord a aquests, com està la nostra escola?), traçar les línies de la convivència que volem (cap a on volem anar?), i proposar mecanismes de promoció de la convivència i de prevenció i gestió de conflictes (com volem fer-ho?).

Els resultats obtinguts en aquest primer grup de discussió van servir per dissenyar un qüestionari que va ser respost per 370 alumnes de l'escola, una xifra que, si bé no és la totalitat de l'alumnat, representa una proporció molt significativa. El qüestionari es va organitzar a partir de tres blocs d'informació: el primer, dades personals de l'alumnat que ajudessin a fer una radiografia de la composició i diversitat de la població. El segon, adreçat a recollir l'opinió i percepció sobre la convivència al centre. El tercer, adreçat a copsar quina és la vivència personal de cada estudiant a fi de determinar quines son les situacions de conflicte que més es repeteixen en la seva quotidianitat i de quina manera els afecta.

Un cop tancada la fase de diagnosi es disposa de tota la informació necessària per determinar els grans objectius estratègics i recollir i treballar les propostes que han de donar resposta a les necessitats detectades. En aquesta fase, de nou, es compta amb l'alumnat a partir de l'organització d'una jornada de propostes orientada a valorar possibles espais de promoció de la convivència. A la jornada, de lliure inscripció, s'hi van apuntar 82 alumnes dels diferents nivells d'estudis i es van dividir el 5 grups de discussió.

3.2 ANÀLISI DE LA CONVIVÈNCIA AL CENTRE D'ESTUDIS JOAN MARAGALL

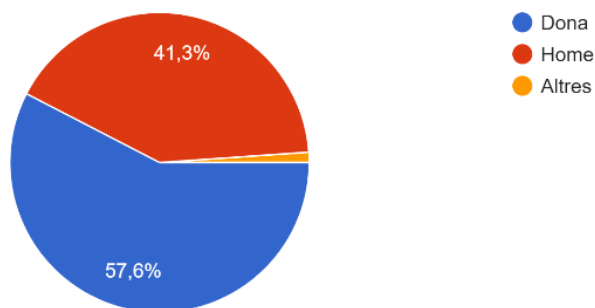
Aquest apartat s'elabora amb l'anàlisi de les dades obtingudes en les diferents fases del diagnòstic. L'objectiu d'aquest és poder assenyalar les necessitats i reptes existents avui dia al nostre centre.

3.2.1 PERFIL DE L'ALUMNAT

Amb un total de 23 grups diferents en modalitat presencial, l'escola pot acollir una mica més de 650 estudiants cada curs. Aquesta magnitud d'estudiants requereix disposar d'una imatge que ens permeti conèixer alguns factors que poden ser importants en les dinàmiques socials que es donen al llarg d'un curs en una comunitat. En aquest primer apartat es demana als alumnes identitat de gènere, edat, nivell d'estudis que cursen actualment, anys que porten al centre i activitat diària.

IDENTITAT DE GÈNERE

S'entén per identitat de gènere el concepte que una persona té de sí mateixa, com viu el seu cos i la forma com es relaciona amb la resta. Es prioritza demanar la identitat de gènere enlloc del sexe biològic. La identitat de gènere i el sexe biològic poden o no ser coincidents, donant lloc a diversitat d'identitats de gènere.

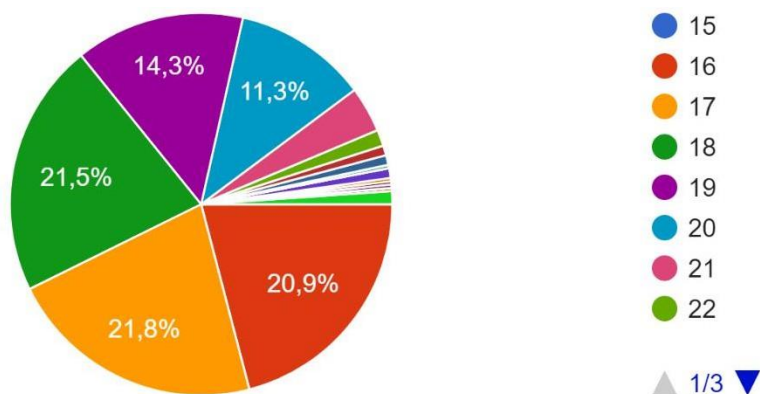

D'acord amb la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, el respecte a la diversitat pel que fa a l'orientació sexual, la identitat de gènere o expressió de gènere ha de ser efectiu en tot el sistema educatiu. Els centres han de constituir un entorn segur on l'alumnat pugui viure de manera natural la seva identitat de gènere i expressió de gènere.

Entre totes les respostes recollides, s'observa majoria de gènere femení (57%) respecte les persones que s'identifiquen amb gènere masculí (41%) i altres identitats possibles (2%).

EDAT

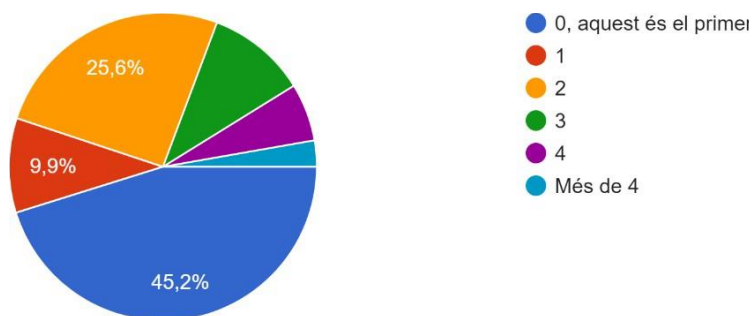
L'enquesta demanava l'edat dels alumnes. D'acord a les respostes recollides, el 92% de l'alumnat es situa en la franja d'edat dels 16 als 21 anys. Dins aquest gran grup, la franja de 16 a 18 anys és la que té una major representativitat.

ANYS D'ESTADA AL CENTRE

A la pregunta sobre els anys d'estada al centre, el 45% (gairebé la meitat) afirma que és el seu primer any a l'escola.

A partir d'aquesta informació, i atenent a la dificultat que van tenir per donar resposta a la pregunta, caldria comptar que el 34% de l'alumnat compleix el seu segon any d'estada al centre (25% que van respondre 2 anys i 9% que van respondre 1 any). El percentatge d'alumnat que cursa un tercer i un quart any al centre es redueix de forma molt considerable, representant un 16% del total del centre (10%, un tercer any i 6% que és el seu 4t any). Només un 3% del total fa una estada superior als 4 anys.

En relació a aquestes dades, un tret característic del centre, justament, és la tipologia d'estudis que ofereix. A diferència d'altres instituts, el Centre d'Estudis Joan Maragall no ofereix els estudis d'ESO i els possibles alumnes poden iniciar a qualsevol dels nivells que s'ofereixen, d'acord als requisits d'accés de cadascun. Aquest factor explica que hi hagi una gran renovació d'alumnat d'un

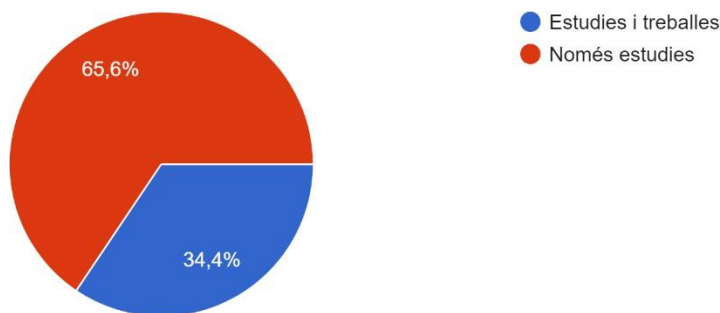
curs a un altre.

Com afecta aquesta dinàmica en la convivència al centre? El fet que el temps de permanència majoritari es situï dins els dos primers anys ens obliga, d'una banda, a tenir clars el projecte educatiu del centre i el marc normatiu i d'una altra, a treballar-los des del primer dia i disposar de mecanismes per recollir possibles discrepàncies amb aquest.

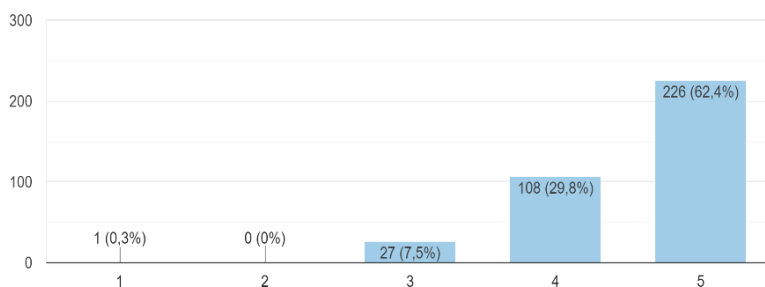
ACTIVITAT QUOTIDIANA

A banda del temps d'escolarització, l'activitat quotidiana ens permet orientar-nos sobre la disponibilitat de l'alumnat a possibles accions fora de l'horari lectiu i, inclús, dins la jornada lectiva.

En aquest sentit, una gran majoria (65%) reconeix que els estudis són la seva activitat quotidiana principal, mentre que gairebé el 35% dels alumnes enquestats compatibilitza estudis amb una feina. Aquest segon, és un percentatge d'alumnes elevat, a nivell general, que encara és més alt en els cicles de grau superior (48%).

3.2.2. FORMES D'ENTENDRE LA CONVIVÈNCIA I EL CONFLICTE

Gràfic 5. Valoració de la importància de la convivència en l'aprenentatge.

Font: Enquesta Pla de Convivència CES Joan Maragall

Professorat, personal no docent i estudiants reconeixen que la convivència esdevé un factor important que influeix sobre un millor aprenentatge. Així, una bona convivència té influència en la motivació que té una persona a venir cada dia al centre, en les ganes de millorar i en una dinàmica de les aules més fluida.

Si bé es cert que existeix unanimitat en l'alta valoració de la convivència com a factor que influeix en l'aprenentatge, la realitat és més complexa, perquè no tothom té el mateix concepte del que significa conviure bé i del que significa un conflicte. Aquest és un aspecte clau per un Projecte de Convivència, atès que la forma com un explica una determinada realitat té influència directa en les manera que la percep i en les estratègies d'actuar en conseqüència.

Al llarg del procés de diagnosi es fan diverses mencions als dos conceptes. D'una banda, la comunitat educativa convergeix en la idea que conviure significa compartir un espai i uns recursos entre diferents persones. Associen la convivència a estabilitat i a avenç social i, per tal d'assegurar-la, afirmen, és important que es compleixi una determinada normativa. En contraposició, entenen el conflicte com un trencament de la norma i, per tant, de l'equilibri existent. El conflicte, per a la majoria, en una primera instància, atura, bloqueja i és quelcom a evitar de totes totes.

Quan s'entra més a fons en les converses, arriben a assenyalar diversos factors que, sota el seu criteri, tenen gran influència en l'aparició de conflictes, més enllà del mer incompliment de la norma: parlen de les motxilles personals, és a dir, aquelles vivències prèvies que poden dur a dues o més persones a actuar de forma que dona lloc a un conflicte; afirmen que hi ha una part emocional que cal tenir present quan apareix un conflicte; convergeixen en la idea que és important gestionar de forma positiva un conflicte, per tal que no s'agreugi una situació; algunes persones del grup assenyalen que el conflicte pot ser motor de canvi a millor d'una situació enquistada.

Dels plantejaments que la comunitat comparteix sobre els conceptes de convivència i conflicte podem extreure algunes línies que aquest Projecte haurà de definir. Són les següents:

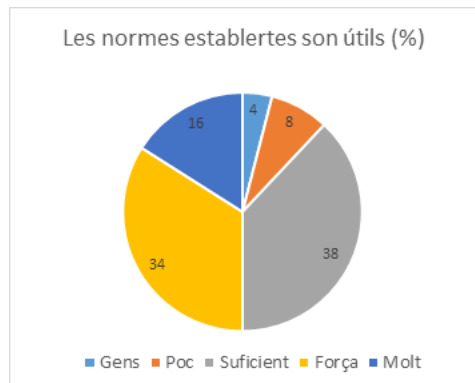
- Si un conflicte és un incompliment de la normativa acordada, per tal de cuidar el clima escolar caldrà vetllar perquè tothom conegui, entengui i es faci seva la normativa del centre, disposant dels canals necessaris per a poder-ne parlar en cas de discrepància. D'altra banda caldrà disposar dels mecanismes per vetllar pel compliment de la normativa.
- Si en un conflicte hi poden influir les motxilles personals de les persones implicades, per tal de cuidar el clima escolar, caldrà poder comptar amb espais per alleugerir aquesta càrrega i caldrà que coneguem estratègies de gestió d'emocions.
- Si la forma com es gestiona un conflicte té influència directa en una millor o pitjor convivència, per tal de cuidar el clima escolar, caldrà que coneguem estratègies de gestió positiva dels conflictes, caldrà que

entenguem que tancar bé les situacions de disputa ens beneficia a tots i caldrà valorar els factors personals en l'anàlisi de situacions de conflicte.

3.2.3. LA NORMATIVA I ELS PROTOCOLS

Les al·lusions a la norma són constants al llarg de tot el procés participatiu del diagnòstic. Al llarg d'aquest es demana l'opinió sobre la importància d'aquesta per a una bona convivència, quina és la percepció sobre la utilitat de la normativa actual i el nivell de respecte que creuen que existeix i sobre la participació dels estudiants en la norma.

Tal com es pot observar al gràfic anterior, una gran majoria de la comunitat educativa considera que la norma és un element de gran importància per a una bona convivència. Valorada la importància,

D'acord al plantejat, caldria esperar un respecte per la norma força freqüent. Preguntats els alumnes per la seva percepció sobre aquest aspecte, confirmen el que s'exposava al punt anterior: Un alt percentatge considera que la norma es respecta en la majoria dels casos.

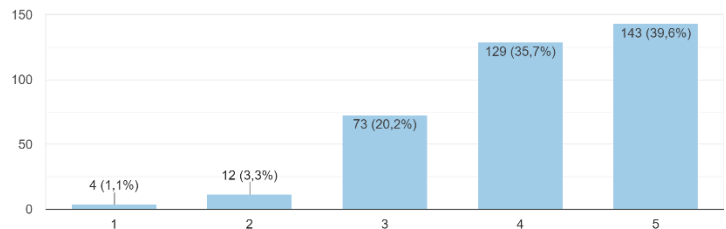
El context de partida no és negatiu: l'alumnat té la percepció que cal una normativa, l'existent la consideren prou útil i hi ha un respecte elevat per aquesta. Caldrà, però, orientar les accions d'aquest Projecte per tal que les percepcions sobre aquesta s'acostin als màxims percentatges.

Una línia de treball que podria ajudar en aquest propòsit és la

participació de l'alumnat en les decisions que tenen a veure amb la normativa del centre. Aquest és un repte que està sobre la taula de molts centres educatius. I és que parlar de la norma, de la forma de conviure que tenim, resulta del tot necessari per tal de legitimar-la i així prevenir conflictes en la comunitat en forma de malestars personals, desobediència i resistències. En aquest sentit, tot i que un terç de l'alumnat considera que participen de forma suficient, existeix un percentatge considerable de persones (40%) que creuen que participen poc o molt poc en la norma del centre.

És important la norma per a una bona convivència?

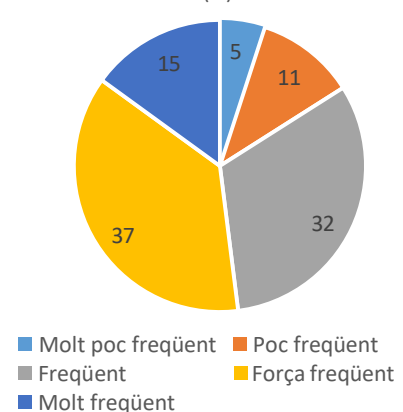
361 respostes

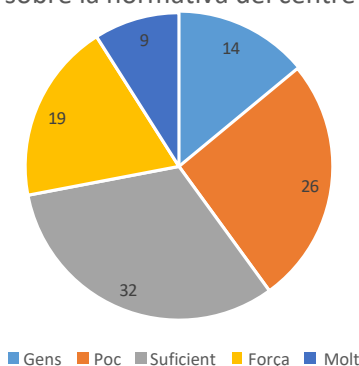
es pregunta l'alumnat per la utilitat i el respecte de la norma actual. Pel que fa a la utilitat, en una escala de l'1 al 5 on 1 significa "gens útil" i 5 significa "molt útil", una àmplia majoria (73%) considera que la norma actual és entre prou i força útil, un 15% considera que és molt útil i un 12% considera que és de poca utilitat.

La relació entre la percepció d'utilitat i compliment és directa. D'aquesta manera, quan creiem que una norma és útil tendim a legitimar-la i, per tant, a complir-la. El col·lectiu d'alumnes es mostra, en termes generals, conforme amb la utilitat de la norma.

El respecte per la norma actual és (%)

Els alumnes participem en les decisions sobre la normativa del centre

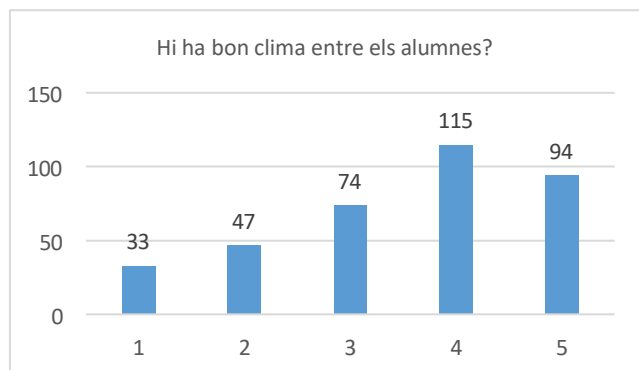
En els grups de discussió, tot i que al principi l'opinió dels diferents membres era que la norma venia donada i que calia acceptar-la tàcitament, a mesura que avançava la conversa es va anar definint que la normativa del centre hauria de ser dialogada entre tota la comunitat educativa per garantir que tots i totes la coneixen.

D'altra banda, relacionat amb la normativa es pregunta la comunitat pels protocols de funcionament del centre que d'alguna forma tenen a veure amb la convivència i amb la prevenció i gestió de conflictes (reclamació de notes, assetjament i ciberassetjament, violència masclista, discriminació per raó de gènere, etnicitat). Si bé el professorat els coneix i els esmenta com a eines de què

disposa el centre per a la gestió de la convivència i per a la resolució de conflictes, els alumnes afirmen desconèixer-los. D'això també va la participació, de conèixer els mecanismes que el centre té a disposició del seu alumnat. Caldrà, per tant, tenir en ment aquesta realitat en el disseny de les accions de l'actual Projecte.

3.2.4. LA CONVIVÈNCIA I LES RELACIONS AL CENTRE

La valoració que la comunitat fa de la convivència al centre en una escala de l'1 al 5, on 1 significa "molt dolenta" i 5 "molt bona", és de 3,7. En aquest sentit, el valor de màxima freqüència és 4, seguit de 3 i de 5, quedant 2 i 1 a molta diferència d'aquest últim. Cal entendre que l'alumnat valora positivament el clima de convivència que troba a l'escola, tot i que hi ha marge de millora. Quins són els factors que porten a aquesta primera valoració? En quins aspectes cal millorar? Quins són els punts forts, que cal mantenir?

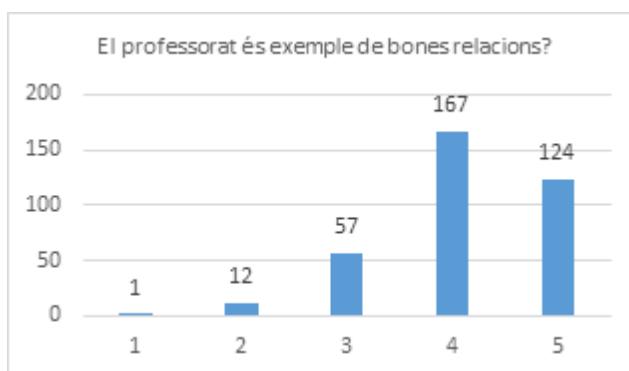
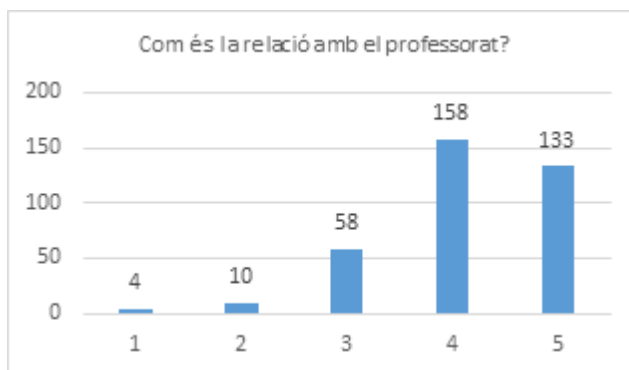

Un primer factor amb una qualificació mitjana similar a la valoració general del nivell de convivència al centre és el clima entre alumnes. En una escala de l'1 al 5, puntuen amb un 3,7 el clima que es genera a les aules, sent 4 el valor de màxima freqüència, seguit de 3 i 5 i deixant a distància considerable les qualificacions més baixes. En termes generals, podem concloure que els alumnes detecten un clima de relació entre ells força bo.

Millor valoració rep la relació amb el professorat (4, 1 sobre 5 de mitjana). De forma molt generalitzada els alumnes es mostren força satisfets amb el vincle que estableixen amb els docents. En aquest sentit, consideren que son exemple de bones relacions amb una qualificació de 4,1 sobre 5 i perceben que aquests treballen per a que hi hagi un bon clima (4 sobre 5).

El Centre d'Estudis Joan Maragall, tal com manifesta en el seu Projecte Educatiu de Centre, fa una aposta per una educació al servei de les persones, amb una mirada cap a la individualitat de cadascuna d'aquestes i cap a la relació que s'estableix entre elles. En aquest propòsit, el professor més enllà d'un transmissor de coneixements ha de ser un educador, capaç d'acompanyar els grups i les persones en el seu camí cap al major èxit possible. Les dades recollides, per tant, permeten veure que la missió que orienta l'acció educativa del centre és palpable en la quotidianitat d'aquest.

Des d'una perspectiva de promoció de la convivència, disposar d'un equip docent capaç de ser referent i generador de dinàmiques que afavoreixen el bon clima a les aules és un actiu de gran valor a tenir en compte en el disseny del Projecte de Convivència.

3.2.5. LA VIVÈNCIA PERSONAL AL CENTRE

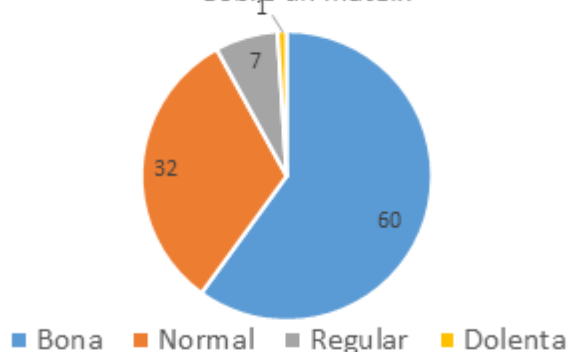
Amb l'objectiu de perfilar el clima de convivència, es dedica un apartat específic a recollir diversos aspectes que tenen a veure amb la vivència individual de cada estudiant al centre, tals com la percepció que creu que cadascú genera en els companys de classe i en els professors, la possibilitat d'expressar-se amb seguretat de ser respectat, les formes en què s'ha pogut sentir intimidat o maltractat i la percepció del suport social de què disposa en cas de necessitat. Caldria esperar un resultat positiu en cadascun d'aquests apartats per concloure, tal com s'apuntava a l'apartat anterior, que el bon clima de l'escola permet als estudiants viure de forma positiva la seva estada, afavorint així el seu aprenentatge.

Un dels aspectes importants pel que fa a la vivència personal de cada alumne durant la seva estada al centre fa referència a la valoració que creu que genera en el seu entorn. Com a éssers socials que som, la imatge que projectem en la resta és un factor que ajuda a sentir-nos vinculats al grup de tal forma que, com més valorats ens sentim, més integrats i implicats estem. Això, al seu torn, possibilita la generació d'un clima que afavoreixi les relacions interpersonals i el benestar de la persona.

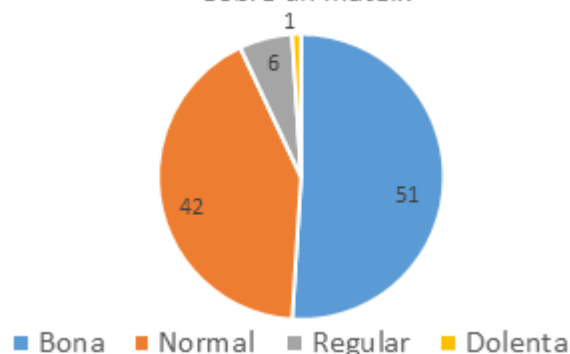
A partir de les respostes recollides a l'enquesta, veiem com una gran majoria de l'alumnat es sent ben valorat, tant per l'equip docent (60+32%) com pels companys de classe (51+42%).

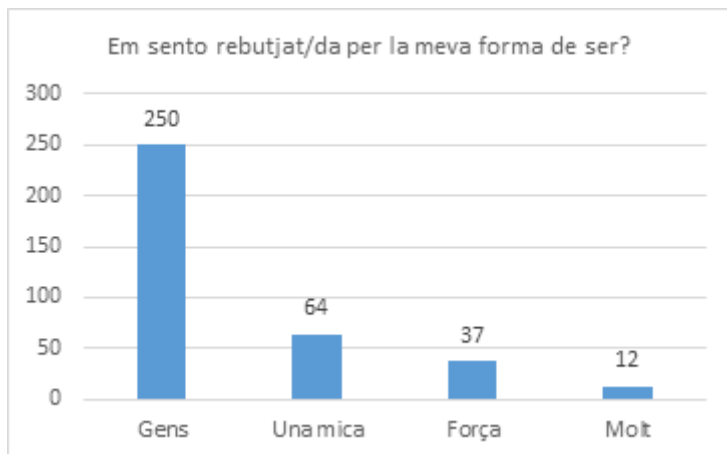
D'acord al plantejat fins ara, podem constatar que existeix un nivell elevat de vinculació i, per tant, el context que es genera a l'escola facilita la interacció entre les persones.

Percepció de la valoració dels professors sobre un mateix

Percepció de la valoració dels companys sobre un mateix

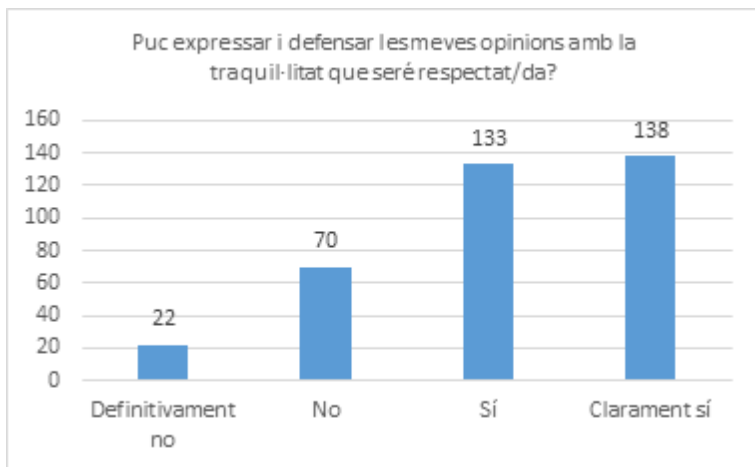
Tot i que l'àmplia majoria es sent ben valorada, no tothom aconsegueix estar a gust. Un dels motius que expliquen que no ho aconsegueixi és que es sent rebutjada per la seva forma de ser.

El següent gràfic vol matisar, si cap, les respostes a les preguntes anteriors. D'aquesta manera, no es pretén posar l'accent en l'àmplia majoria que no es sent rebutjada sinó en gairebé la cinquantena de persones que se senten entre força i molt rebutjades per la seva forma de ser (10% i 3% del total, respectivament).

No podem restar impassibles davant una dada que ens diu que hi ha quelcom que falla en les interaccions interpersonals, la conseqüència del qual és que gairebé un 15% de l'alumnat se sent força rebutjat (quatre persones de cada grup de 30 alumnes, de mitjana). Cal plantejar com a repte del Projecte de Convivència reduir el nombre d'alumnes que es senten rebutjats per la seva forma de ser.

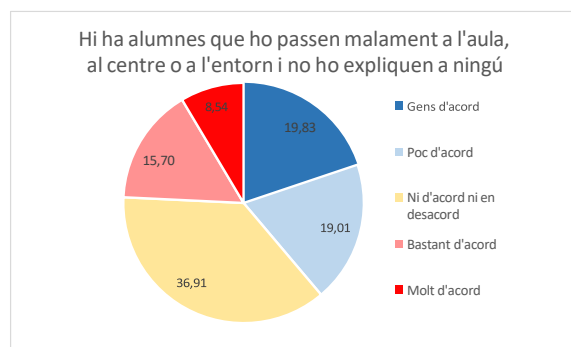
Amb el mateix objectiu es consulta als i les estudiants del centre sobre la possibilitat que tenen d'expressar i defensar les seves opinions amb la tranquil·litat que seran respectades. En la nostra participació en un grup compartim tot tipus d'informacions respecte a nosaltres mateixos (informacions que som conscients que les estem compartint i informacions que no som conscients que les compartim però els altres reben). També hi ha informacions que ocultem a la resta. I ho fem per por a la reacció que el grup pot tenir si coneix determinats sentiments, percepcions o opinions nostres. Suposem que, en compartir-les, podríem ser jutjats de forma negativa i, per tant, optem per ometre-les. És el que s'anomena "àrea oculta" a la Finestra de Johari, model que serveix per analitzar els processos d'interacció humana.

Com més informació ocultem, menys n'hi ha de disponible a l'àrea lliure i, per tant, es limiten les possibilitats de construir lligams més forts. Per compartir-les, però, ens cal un clima de confiança i suports dins el grup. Així, a major clima de confiança, major tranquil·litat en compartir opinions personals.

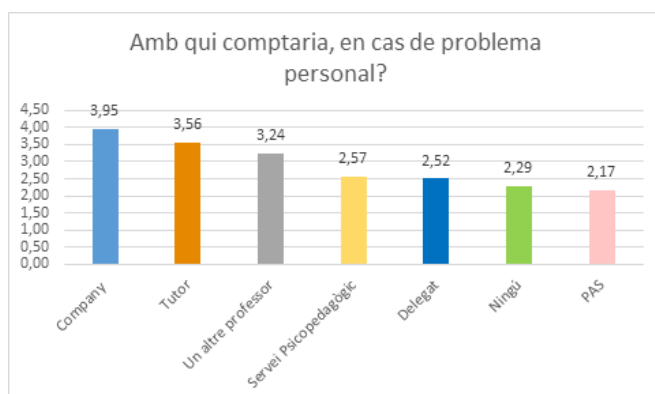

Si ens fixem en el recompte de les respostes dels i les estudiants, observarem com existeix de nou una àmplia majoria (75%) que es mostra tranquil·la d'expressar opinions personals, però també l'existència d'un grup ampli d'estudiants (25%, 8 estudiants de cada grup de 30, de mitjana) que sent que no pot expressar les seves opinions amb tranquil·litat.

També es consulta si creuen que hi ha alumnes que ho passen malament a l'aula, al centre o al seu entorn i no ho explica. Es pregunta en forma d'escala d'estimació, valorant com d'acord o en desacord estan amb l'afirmació. Un 38% dels enquestats mostra poc acord amb l'afirmació, negant, per tant, l'existència de gent que ho pugui estar passant malament i que no disposi de suport. D'altra banda, un 23% de l'alumnat sí es mostra d'acord amb l'afirmació. Cal entendre, per tant, que coneixen alguna persona del centre que ho passa malament i percep que no té cap suport dins l'escola.

La següent pregunta ens pot donar una xifra aproximada de persones que senten que no poden comptar amb ningú. Es planteja els estudiants amb qui comptarien, en cas de tenir un problema personal. Es donen les següents opcions a valorar d'1 a 5, de menor a major percepció de suport: No puc comptar amb ningú, puc comptar amb un company, puc comptar amb el delegat/delegada, puc comptar amb el tutor/a, puc comptar amb algun altre docent, puc comptar amb el departament psicopedagògic, puc comptar amb algú d'administració i serveis.

El gràfic mostra la valoració mitjana de cadascuna de les opcions donades. Com es pot observar, els tres suports més triats pels estudiants són un company, el tutor de grup i un altre professor. Val la pena assenyalar que el servei psicopedagògic es situa en quarta opció. Aquest servei d'atenció directa als estudiants es va implementar pocs mesos abans de passar l'enquesta. Tot i que encara hi havia alumnes que no el tenien present, la valoració que en feien als grups de discussió era molt positiva. Exposaven la necessitat de disposar d'aquest espai personal. La

persona que viu coses fora del centre és la mateixa que la que es troba dins i, per tant, les afectacions que pugui tenir-hi acaben repercutint de moltes formes possibles: conflicte amb algun company, baixades de rendiment, canvis de conducta, etc.

En relació al que s'exposava anteriorment, desagregant ara les dades de la taula, hi ha 50 persones que han valorat amb la màxima qualificació l'opció "no puc comptar amb ningú". Aquesta dada és coherent amb els resultats obtinguts en respostes anteriors i confirmen que, malgrat el clima escolar és positiu, hi ha dinàmiques i interaccions que cal cuidar per evitar processos d'aïllament.

Cal posar l'accent del Pla de Convivència en millorar les dinàmiques dels grups. I cal fer-ho facilitant espais i moments de trobada que afavoreixin les relacions interpersonals dels alumnes, aspecte clau en el seu procés vital com a joves. Cal també, mostrar especial sensibilitat respecte aquelles persones que poden tenir major dificultat d'encaixar, per diversos motius, en un grup. Haurem de dotar-nos d'eines que ens permetin assolir aquests reptes dins els espais disponibles en la quotidianitat del centre.

3.2.6. CONFLICTES I ESPAIS DE CONFLICTE

LES SITUACIONS DE CONFLICTE DE LES QUE SE'N PARLA DURANT EL DIAGNÒSTIC

Aquest apartat recull aquelles situacions del dia a dia del centre que són viscudes com a conflictes i han estat expressades pels membres de la comunitat educativa. S'assenyalen també aquells espais on apareixen amb major freqüència. Assenyalar-los i recollir la forma com afecta els membres de la comunitat permet tenir-los presents a l'hora de dissenyar el Projecte de Convivència.

Estat de les instal·lacions

Els estudiants insisteixen en diverses ocasions de les converses que l'estat de les instal·lacions els suposa una incomoditat important. Això els arriba a afectar en la forma com venen al centre, com estan a classe, amb els companys.

Per la seva banda, els professors també afirmen que cal millorar les instal·lacions però es veuen sense eines per a solucionar-ho. Són, afirmen, la cara visible de l'escola i reben les queixes dels estudiants. Les úniques coses que poden fer és traspasar la informació i adreçar els alumnes a la bústia de reclamacions de recepció.

Les solucions, en aquest sentit, són lentes, fet que agreuja el malestar. Si bé la bústia de reclamacions és una solució adient, atès que es centralitzen tots els comentaris, caldria disposar d'un mecanisme de retorn, que expliqui els estudiants de quina forma es procedirà per solucionar la seva reclamació. En els casos que s'ha fet, l'alumnat ho ha valorat de forma molt positiva.

Perfil d'estudiants divers. Gestió de la diversitat a l'aula

El centre aplega alumnes amb un ampli ventall d'edats, que va des dels 15 anys, fins als 50. Això suposa una gran diversitat de processos vitals i de situacions personals als que s'ha de donar una resposta adient. En algunes especialitats, aquesta situació és més intensa.

D'aquesta realitat en deriven diverses situacions que són assenyalades com a conflictes pels membres del grup. Un d'ells és l'aplicació de mesures flexibilitzadores personalitzada quan no és entesa per alguns estudiants, que les viuen com a discriminacions.

Ús de la porta principal

Un espai potencialment conflictiu és la recepció del centre. És un espai petit on hi ha un gran trànsit de persones: l'entrada a primera hora i la sortida al migdia, les famílies i alumnes vénen a fer gestions, els professors vénen a demanar materials i claus, es reben i es fan trucades constantment, etc.

A tot això s'afegeixen alumnes que volen utilitzar la porta principal per diversos motius. Hi ha que marxen abans o entren més tard, d'altres que marxen perquè tenen visites al metge o han de fer gestions, però d'altres surten a fumar, a fer un descans, a comprar alguna cosa de menjar, a fer un cafè al bar del davant, etc.

Segons normativa del centre, els estudiants no poden sortir de les aules sense el permís dels professors i, en cas d'haver de sortir del centre per un motiu justificat, caldrà ajustar-se als canvis d'hora o a l'esbarjo. La realitat, però, desborda la normativa: En els canvis d'hora, els professors canvien d'aula, propiciant que hi hagi moments en què a les aules no hi hagi ningú vigilant que els estudiants compleixin la norma. Aquests moments són

aprofitats per alguns per esbargir-se. Això, al seu torn, provoca que les dues persones que es troben a la recepció hi hagin de donar resposta. Es troben, sovint, desbordades, exposades a una situació que les desgasta.

El professorat ho entén i empatitza, però els és difícil poder controlar tota l'estona els estudiants, atès que han d'anar desplaçant-se d'una banda a una altra del centre, entre classes. Els alumnes, per la seva banda, sobretot els majors d'edat, manifesten que no volen sentir-se tractats com estudiants de primària, quan se'ls interpel·la a la porta.

Tabac

L'actual llei prohibeix el consum de tabac en un recinte educatiu, inclòs el pati. A més, tal com hem vist anteriorment, la normativa del centre tampoc permet als estudiants sortir al carrer tret de l'estona d'esbarjo. Així i tot, els alumnes fumadors busquen escletxes per poder fumar, ja sigui amagats en determinats lavabos del centre on hi ha poc trànsit de persones o bé escapant-se al carrer.

És una situació que genera controvèrsia: Se'n desconeix l'actual incidència (quin percentatge de les persones fumadores de l'escola incompleix la norma?) i no hi ha una resposta única en la resolució del cas.

S'ha d'implicar els pares dels alumnes majors d'edat?

Un altre tema amoïna el professorat. Què fer amb aquells estudiants majors d'edat que tenen constants absències injustificades a classe? Es pot parlar amb els pares? Cal parlar-ne? Fer-ho implica subvertir el dret a la intimitat i a l'autonomia de la persona major d'edat? Deixar-ho de fer implica que el centre està abandonant la seva responsabilitat d'orientació i tutorització?

Es recullen diverses respostes i formes d'actuar. N'hi ha que parlen directament amb els pares, al·legant que són aquests els que paguen l'escola i mantenen el seu fill. D'altres, fan signar un document amb DNI als pares on ells es desentenien dels afers de l'escola. D'altres, fan el contacte només amb els estudiants, amb totes les conseqüències.

Els amoïna, en primer lloc, l'evolució de l'alumne; en segon lloc, que la família estigui tirant els diners; en darrer terme, que la família, passat un temps, vagi a queixar-se al centre. És per tant, un tema de la relació professors-estudiants que acaba afectant els familiars.

Els estudiants del grup, per la seva banda creuen que en circumstàncies normals el poder de decisió l'hauria de tenir l'alumne. Caldria, al·leguen, no només basar-se en "qui paga, mana". En aquest sentit, reflexionen que potser cal que el centre treballi a canviar la mentalitat de les famílies. Tots els estudiants matriculats ho fan (o així hauria de ser) perquè volen, no estan obligats. Caldria, segons ells, partir d'aquesta idea.

Treballs en grup

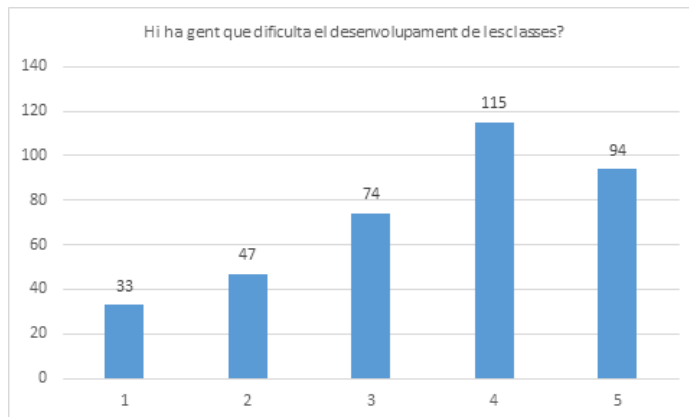
Les aules son un dels principals escenaris amb major potencialitat de conflictes. És així, bàsicament, per la quantitat d'hores i pel nombre de persones que interactuen de forma continuada durant períodes de temps llarg.

Una situació que acostuma a ser font de conflictes, segons els estudiants, són els treballs en grup. És un dels moments que més posen en risc la convivència a les aules. El grup de professorat ho corrobora i assenyalen la competitivitat com un dels factors que influeix en aquesta dinàmica.

En una societat que cada cop és més individualista, obligar al treball en grup pot ser interpretat pels subjectes com un càstig. Tanmateix, el treball en grup esdevé una eina fonamental per treballar les competències que tenen a veure amb el treball en equip, la comunicació, la resolució positiva de conflictes. Cal, per tant, que més

enllà de la reflexió de bona voluntat del docent, puguin sentir i viure els beneficis que pot aportar el treball en grup, en forma de reforç.

Persones que destorben a les classes

Les disruptcions a l'aula son un fenomen que genera inquietud i incomoditat a tots els membres de l'aula, en major o menor mesura, alhora que és un dels principals focus de conflictes.

Es pregunta als estudiants del centre si consideren que hi ha persones que dificulten el desenvolupament de les classes. La resposta és clarament afirmativa, atès que el valor de màxima freqüència és 3,52, entre 1 (mínima valoració) i 5 (màxima valoració).

D'acord a l'anàlisi conceptual d'Uruñuela (2006) es pot classificar les conductes disruptives en dos blocs: El primer agrupa aquelles conductes que afecten a l'escola com a centre d'aprenentatge (mostrar baix rendiment, emipar a les classes, absentisme). El segon agrupa les conductes que afecten l'escola com a espai de convivència (faltes de respecte al professor, desafiament a l'autoritat, incompliment de sancions, violències).

Si bé la dada recollida ens alerta que hi ha percepció de disruptió a les aules, l'enquesta no aprofundeix específicament sobre els motius d'aquest, tot i que podem fer una primera aproximació a partir de les respostes recollides en altres preguntes ja tractades (respecte pels professors, valoració del clima a l'escola, entre d'altres) i estimar que els casos que es donen podrien formar part del primer bloc (escola com a centre d'aprenentatge). Caldrà estudiar el fenomen més a fons abans d'articular accions concretes.

Formes més repetides d'intimidació, assetjament i maltractament. Espais on es donen.

Es pregunta als estudiants de quina forma s'han sentit intimidats, assetjats o maltractats a l'escola, si s'han sentit així alguna vegada. La majoria de respostes recollides (285), que suposen el 82,5% del total, afirmen que ningú els ha fet sentir d'aquesta manera. A tenor d'aquesta resposta, podem estimar que és un centre on els estudiants es poden sentir segurs.

Tot i així es reporten les següents situacions que, si bé la seva incidència no és molt gran, caldrà restar amatents i previnguts per tal d'evitar o treballar a temps futurs casos: 23 persones afirmen que s'han sentit aïllades del grup (6,7%), 14 persones diuen que s'han explicat mentides sobre elles (4,1% del total), 13 persones comparteixen que han estat insultades (3,8%), 11 persones denuncien que l'assetjament ha estat a través de xarxes socials (3,2%), 8 persones reporten que han estat víctimes de robatori (2,3%) i 3 persones denuncien que han rebut danys físics (1%).

Els espais on es donen amb major freqüència aquestes situacions son, per ordre, a les aules (39%), al carrer (20,4%), durant l'hora del pati (18,45%), als passadissos de l'escola (14%) i als serveis (8%).

Com es resolen els conflictes a l'escola?

S'ofereix als estudiants un ventall d'opcions de resolució de conflictes. Se'ls demanava que fessin una tria d'aquells que, d'acord a la seva experiència personal, eren els més freqüents a l'escola. La mesura de resolució més freqüent és dialogar i arribar a acords entre totes les parts implicades (53% de les respostes recollides); en

segon lloc, amb càstigs i sancions (19%); en tercer lloc, buscant una hora amb el tutor durant les classes (10%). Per últim, s'utilitzaria el sermó (9%) i deixant-ho córrer sense tractar el conflicte (9%).

Val la pena parar atenció a la següent dada: Si bé la mesura més freqüent de resolució de conflictes és el diàleg entre les parts implicades (53%), pocs casos es resolen d'aquesta forma durant hores de tutoria (10%). Per tant, els tutors o professors implicats, han de buscar altres espais per poder gestionar els conflictes. I justament aquest és un clam que prové tant del professorat com de l'alumnat: Ambdós col·lectius veuen necessari que s'implementi una hora de tutoria presencial que servís per millorar les relacions interpersonals i també per poder tractar els conflictes que van apareixent en el dia a dia. Ara mateix, en la majoria de nivells del centre on no hi ha tutoria presencial, s'han d'utilitzar hores lectives per tractar aquells afers que tenen a veure amb el grup humà.

3.2.7. ESTRATÈGIES DE PROMOCIÓ DE LA CONVIVÈNCIA I PROPOSTES DE LA COMUNITAT

Els membres de la comunitat educativa comparteixen l'aspiració a poder tenir un model de convivència on els conflictes que apareguin es resolguin de forma positiva. En aquest sentit, l'escola, com a institució educativa, s'ha de dotar d'eines per convertir-se en una comunitat medidora. Aquest punt recull les aportacions dels participants sobre els mecanismes i espais de promoció de la convivència i de resolució de conflictes existents, però també les idees i propostes d'accions que, sota el seu criteri, serien positives per al centre.

La següent taula recull la valoració mitjana que fan els estudiants, segons la seva percepció, d'un seguit d'accions possibles orientades a millorar la convivència

Valoració	Campanyes de conscienciació	Assemblees d'estudiants per afavorir la comunicació	Augmentar la participació dels alumnes en la resolució dels conflictes	Fer propostes de millora de la normativa del centre	Sancionar els estudiants que cometin infraccions	Disposar d'espais de cohesió i convivència	Fer ús de la mediació per arribar a pactes en conflictes
1	41	52	18	24	49	23	29
2	103	87	61	65	75	61	61
3	126	119	125	112	109	114	105
4	54	61	89	96	64	76	84
5	38	43	69	65	65	88	83
VALORACIÓ TOTAL	1031	1042	1216	1199	1107	1231	1217
VALORACIÓ MITJA	2,85	2,88	3,36	3,31	3,06	3,40	3,36

Com es pot observar, l'acció més valorada és crear moments i espais de cohesió i convivència. Valorant les eines de què disposa el centre, els membres de la comunitat, en diferents fases del procés, manifesten que falten espais per poder parlar dels conflictes. A la majoria de grups de l'escola, la tutoria amb el grup-classe no està contemplada. Així, els i les professors acaben utilitzant hores de classe per tractar qualsevol tema. En les converses es recullen algunes propostes encaminades a aquest propòsit, com son:

- Planificació d'activitats de cohesió grupal.
- Tutories grupals orientades a afavorir la interacció dels estudiants, la conversa i la participació dels estudiants.

En un segon nivell de valoració es troben les propostes orientades a fer un major ús de la mediació com a estratègia de resolució de conflictes, on la participació dels estudiants sigui major. Amb la idea de crear una comunitat medidora, on es prioritzi la negociació i el diàleg per a la resolució de conflictes, els membres de la comunitat parlen de fer formació en mediació i en tècniques de resolució de conflictes, tan a professors com a estudiants.

La possibilitat de fer propostes sobre la normativa ocupa un tercer nivell de valoració. En aquest sentit, expressen que hi ha diverses situacions en què aquesta no és prou clara, fet que condueix a situacions d'incertesa sobre com aplicar-la. Caldria comptar amb un espai on recollir les propostes i on es pugui dialogar per tal d'aclarir els punts que poden generar majors tensions. Una possibilitat, seria aprofitar la figura de les delegades de classe i crear una assemblea de delegats, que es reunís cada cert temps per compartir diferents aspectes de la vida acadèmica.

Altres accions proposades s'orienten a la creació d'un ambient d'estudi i de convivència més agradable. Les accions fan referència a l'arquitectura, el disseny d'espais i dels temps de la vida acadèmica. I és que aquests aspectes tenen influència directa en els tipus de relació entre les persones de la comunitat educativa.

3.3. REPTES DEL PROJECTE DE CONVIVÈNCIA

Al llarg del diagnòstic s'han anat apuntant diverses valoracions, que seran tingudes en compte com a reptes del pla de convivència. Aquestes es transformaran en les diferents línies específiques de desenvolupament del projecte. Tot seguit es detallen:

1. Vetllar perquè tothom conegui, entengui i es faci seva la normativa del centre, disposant dels canals necessaris per a poder-ne parlar en cas de discrepància. D'altra banda caldrà disposar dels mecanismes per vetllar pel compliment de la normativa. Cal treballar per reduir per sota del 10% la percepció de l'alumnat sobre el poc respecte per la norma que es té al centre.
2. Comptar amb espais per alleugerir la càrrega que suposen les motxilles personals. Donar a conèixer i treballar estratègies de gestió d'emocions.
3. Donar a conèixer estratègies de gestió positiva dels conflictes, per tal que, en cas de d'aparèixer, es pugui abordar de forma que el clima escolar i les relacions surtin beneficiades.
4. Garantir la participació de l'alumnat en els afers relacionats amb la normativa del centre (recollir propostes, argumentar el sentit d'algunes normes del centre...).
5. Donar a conèixer els mecanismes que el centre té a disposició del seu alumnat: protocols de funcionament del centre que tenen a veure amb la convivència i amb la prevenció i gestió de conflictes (reclamació de notes, assetjament i ciberassetjament, violència masclista, discriminació per raó de gènere, etnicitat). Assegurar que el professorat el coneix i sap com aplicar-lo.

6. Mantenir el bon clima existent entre alumnat i entre aquests i el professorat, atès que ajuda a mantenir la vinculació i sentiment de filiació. Per tant, afavoreix l'èxit educatiu.
7. Mantenir la bona valoració del professorat com a exemple de bones relacions.
8. Reduir el percentatge de persones que se sent rebutjada per la seva forma de ser.
9. Reduir el percentatge de persones que percep que no pot expressar-se amb la tranquil·litat que serà respectada.
10. Reduir els processos d'aïllament existents (persones que perceben que no tenen cap suport)
11. Millorar les dinàmiques dels grups
12. Assegurar que es fa retorn de les reclamacions que es notifiquin
13. Estudiar conflictes complexos i elaborar respostes: tabac, ús de la porta, alumnes majors de 18 anys, vagues. Vehicular aquells conflictes que demanen consens. Cercar espais d'acord.
14. Destriar quins tipus de disruptors són més comuns a les aules del Maragall. Elaborar accions concretes que ajudin a disminuir el seu impacte.
15. Atents als casos, pocs, d'assetjament, violències diverses. Assegurar que el professorat coneix els protocols i sap com aplicar-los.

4 PLANIFICACIÓ

4.1. MISSIÓ I OBJECTIUS GENERALS DEL PROJECTE DE CONVIVÈNCIA

MISSIÓ

El projecte de convivència té com a missió contribuir a l'èxit personal, acadèmic, social i laboral de tot l'alumnat.

OBJECTIUS GENERALS I ESPECÍFICS

La resolució ENS/585/2017, de 17 de març, per la qual s'estableix l'elaboració i la implementació del Projecte de Convivència en els centres educatius dins el marc del Projecte Educatiu de Centre estableix els objectius generals que ha de perseguir el Projecte de Convivència del centre. D'acord a les directrius marcades, de cada objectiu general se'n desprenen diversos objectius específics que responen al Projecte Educatiu de Centre i a les necessitats detectades durant la fase de diagnòstic. La relació d'objectius generals i específics és la següent:

1. Assegurar i garantir la participació, la implicació i el compromís de tota la comunitat escolar.
 - a. Elaborar una diagnosi participativa sobre la situació de la convivència al centre
 - b. Recollir la veu de tots els sectors de la comunitat.
 - c. Vetllar perquè tothom conegui, entengui i es faci seva la normativa del centre.
 - d. Garantir la participació de l'alumnat en els afers del centre (recollir propostes, argumentar el sentit d'algunes normes del centre...).
 - e. Donar a conèixer els mecanismes que el centre té a disposició del seu alumnat per a la gestió de la convivència: protocols de funcionament del centre que tenen a veure amb la convivència i amb la prevenció i gestió de conflictes (reclamació de notes, assetjament i ciberassetjament, violència masclista, discriminació per raó de gènere, etnicitat)
 - f. Assegurar que el professorat coneix els protocols de gestió de la convivència i sap com aplicar-los.
2. Ajudar cada alumne a relacionar-se amb si mateix, amb els altres i amb el món.
 - a. Potenciar les competències socioemocionals dels estudiants
 - b. Comptar amb espais per alleugerir la càrrega que suposen les motxilles personals.
 - c. Potenciar les competències necessàries per a la gestió positiva dels conflictes.
3. Potenciar l'equitat i el respecte a la diversitat de l'alumnat en un marc de valors compartits.
 - a. Reduir el percentatge de persones que percep que no pot expressar-se amb la tranquil·litat que serà respectada.
 - b. Reduir el percentatge de persones que se sent rebutjada per la seva forma de ser.
 - c. Reduir els processos d'aïllament existents (persones que perceben que no tenen cap suport)
4. Fomentar la mediació escolar i la cultura del diàleg com a eina bàsica en la gestió del conflicte.
 - a. Animar l'alumnat a sol·licitar la mediació quan sigui necessari.
 - b. Assegurar que es fa retorn de les reclamacions que es notifiquin.
 - c. Promoure l'elaboració de respostes consensuades en conflictes complexos de resoldre. Vehicular aquells conflictes que demanen consens. Cercar espais d'acord.

5. Fomentar una cultura de la pau i la no-violència, juntament amb els valors que fan possible preservar i enriquir la vida de totes les persones.
 - a. Mantenir el bon clima existent entre alumnat i entre aquests i el professorat, atès que ajuda a mantenir la vinculació i sentiment de filiació.
 - b. Mantenir la bona valoració del professorat com a exemple de bones relacions.
 - c. Millorar les dinàmiques dels grups
 - d. Destriar quins tipus de disruptcions son més comuns a les aules del Maragall. Elaborar accions concretes que ajudin a disminuir la seva incidència.

4.2 METODOLOGIA

PRINCIPIS QUE ORIENTEN L'ACCIÓ

D'acord a les orientacions del Departament d'Ensenyament, els principis que orientaran les accions d'aquest projecte de convivència són:

1. La participació i la corresponsabilització de la comunitat educativa i dels agents educatius de l'entorn per tal d'aconseguir una actuació compartida i coherent, eficaç i eficient, fonamentada en una cultura dialògica i intercultural, basada en l'acord i la norma i concretada amb fermesa, rigor i afecte.
2. L'actuació global i integral perquè amb mesures parcel·lades no s'aconsegueix un clima necessari per a la convivència. Cal un plantejament integral i coordinat de tota la comunitat educativa, partint d'un procés d'aprenentatge col·lectiu i amb una organització que gestioni, articuli i doni sentit a les actuacions i als processos.
3. La descentralització perquè cal que les decisions siguin contextualitzades. Un projecte de convivència ha de respondre a una necessitat percebuda col·lectivament, ha de ser flexible i ha de ser fruit d'un procés d'aprenentatge dels diferents agents educatius d'un territori.
4. La normalitat, per tal d'adoptar, sempre que sigui possible, les propostes més clares, més properes i més integradores.
5. La millora constant de les actuacions, a fi de donar una resposta ajustada a les necessitats més greus i més urgents i establir els instruments i els indicadors que permetin anar ajustant les estratègies, les actuacions i els recursos per a la consecució dels objectius.

4.3 DELS OBJECTIUS GENERALS A LES ACCIONS

La següent taula conté les mesures que es posaran en marxa per donar resposta als objectius plantejats.

OBJECTIU GENERAL	OBJECTIUS ESPECÍFICS	ACCIONS	INDICADORS
Assegurar i garantir la participació de tota la comunitat educativa	Elaborar una diagnosi participativa sobre la situació de la convivència al centre	Fer un grup de discussió format per professors, estudiants i PAS per detectar les necessitats actuals sobre la convivència al centre	Existència d'una diagnosi sobre la situació de la convivència al centre
	Recollir la veu de tots els sectors de la comunitat	Fer una enquesta que reculli de forma quantitativa el que s'ha detectat als grups de discussió.	Relació de sectors participants en la diagnosi
		Fer una jornada de recollida de propostes adreçades a millorar la convivència al centre	
	Vetllar perquè tothom conegui, entengui i es faci seva la normativa del centre.	Inclusió en l'acció tutorial d'accions orientades a educar sobre el valor de la norma per a la convivència	Relació d'accions adreçades a educar sobre el valor de la norma
		Participació de l'alumnat en l'elaboració de normes i límits clars que garanteixin el respecte entre tots els membres de la comunitat.	
		Difondre les NOFC, mitjançant diferents canals, a tots els membres de la comunitat escolar per tal de garantir el bon funcionament del centre.	
	Garantir la participació de l'alumnat en els afers del centre (recollir propostes, argumentar el sentit d'algunes normes del centre...).	Posar en funcionament la comissió de convivència	Existència de la comissió de convivència i el consell de delegats
		Posar en funcionament el consell de delegats	Nombre de reunions/periodicitat de la comissió de convivència i el consell de delegats

		Dinamitzar el consell de delegats i la comissió de convivència	Nombre de representants participants al consell de delegats Percentatge d'acords del consell que han estat executats.
	Donar a conèixer els mecanismes que el centre té a disposició del seu alumnat: protocols de funcionament del centre que tenen a veure amb la convivència i amb la prevenció i gestió de conflictes (reclamació de notes, assetjament i ciberassetjament, violència masclista, discriminació per raó de gènere, etnicitat)	Elaboració guia "què haig de fer si..." d'aplicació ràpida dels protocols de centre, orientada al professorat Elaboració pòster "demana suport" per informar als alumnes de l'atenció que poden rebre en diversitat de casos.	Existència de la guia Existència del pòster
	Assegurar que el professorat el coneix i sap com aplicar-lo	Informar l'equip docent i no docent de la guia Elaboració qüestionari d'avaluació del nivell de coneixement dels protocols del centre	Nombre d'accions informatives al professorat Professorat coneix la forma d'aplicar els protocols relacionats amb la convivència al centre
Ajudar cada alumne a relacionar-se amb si mateix, amb els altres i amb el món	Potenciar les competències socioemocionals dels estudiants	Elaborar una guia de suport per a tutors i tutores per programar sessions grupals orientades a afavorir la interrelació dels alumnes. Incloure el treball de competències socioemocionals en el Projecte d'Acció Tutorial: consciència emocional, gestió d'emocions	Nombre d'accions programades per fomentar l'educació socioemocional.
	Comptar amb espais per alleugerir la càrrega que suposen les motxilles personals.	Fer seguiment amb Departament Psicopedagògic dels conflictes que es puguin generar al voltant d'alumnes	Nombre de reunions de seguiment Relació d'accions coordinades

		amb necessitats específiques de suport educatiu	
	Potenciar les competències necessàries per a la gestió positiva dels conflictes.	Recollir en els documents de centre (PEC, PAT, PGA...) les estratègies de gestió positiva del conflicte que s'aplicaran davant les irregularitats o faltes comeses per l'alumnat que afectin la convivència. Recollir a les NOFC la mediació i la conciliació com a estratègies de gestió de conflictes. Organitzar a les sessions de tutoria assemblees de grup per tal que tot l'alumnat participi en la promoció de la convivència. Organitzar a les sessions de tutoria cercles restauratius per tal que tot l'alumnat participi en la gestió dels conflictes. Revisar les relacions a l'aula per intervenir en els casos que es donin situacions d'abús de poder i exclusió.	Relació d'estratègies de gestió positiva dels conflictes utilitzades (servei de mediació, tutoria compartida, pràctiques restauratives, etc.)
Potenciar l'equitat i el respecte a la diversitat de l'alumnat en un marc de valors compartits.	Reduir el percentatge de persones que percep que no pot expressar-se amb la tranquil·litat que serà respectada.	Planificar dinàmiques de grup per practicar l'empatia entre els alumnes. Planificar dinàmiques de grup per potenciar una conducta assertiva entre els alumnes Potenciar els càrrecs de responsabilitat (delegat/da, encarregats de material, llista, neteja, etc.) i les assemblees d'aula	Diferència del percentatge de persones que expressen no poder expressar-se amb tranquil·litat al principi i al final del projecte.

		com una oportunitat per fomentar la competència social. Realitzar activitats per fomentar la interacció emocional positiva (activitats d'elogi dels companys, reconeixement i respecte mutu, relacions cordials i afectuoses, etc.).	
	Reduir el percentatge de persones que se sent rebutjada per la seva forma de ser.	Dissenyar en el pla d'acció tutorial activitats que fomentin el diàleg, el respecte i la valoració de les diverses opinions i creences. Programar activitats per educar l'alumnat en una conducta assertiva (expressar els sentiments, les emocions o els pensaments propis amb convenciment, però respectant els altres). Treballar amb el grup-classe els elements personals, causals i contextuais dels conflictes i acordar propostes de millora. Revisar les relacions a l'aula per evitar situacions d'abús de poder i exclusió.	Diferència del percentatge de persones que afirmen no tenir suport entre inici i final del projecte.
	Reduir els processos d'aïllament existents (persones que perceben que no tenen cap suport)	Fer ús de mètodes d'aprenentatge cooperatiu (treball d'investigació, ensenyament recíproc, aprenentatge entre iguals, projectes compartits, etc.). Fomentar la xarxa de suport entre iguals (tutoria entre iguals, alumnat mediador,	Diferència del percentatge de persones que admeten no tenir cap suport entre inici i final del projecte.

		etc.) com a element facilitador en la intervenció en casos de conflictes greus	
Fomentar la mediació i la cultura del diàleg com a eina bàsica en la gestió del conflicte.	Animar l'alumnat a sol·licitar la mediació quan sigui necessari.	Organitzar un servei de mediació vinculat a la comissió de convivència i/o consell de delegats Formar els membres del servei Fer una campanya de difusió de la mediació com a eina per resoldre conflictes	Relació d'accions de difusió de la mediació com estratègia de resolució de conflictes. Nombre de sessions de formació realitzades Nombre de mediacions sol·licitades Valoració del procés de mediació per part dels sol·licitants
	Assegurar que es fa retorn de les reclamacions que es notifiquin.	Acordar amb direcció i titular mecanisme de seguiment i resposta de les reclamacions rebudes.	Relació de retorns fets a les reclamacions notificades.
	Promoure l'elaboració de respostes consensuades en conflictes complexos de resoldre. Vehicular aquells conflictes que demanen consens. Cercar espais d'acord.	Consensuar amb la comunitat educativa com abordar les actuals situacions que generen conflictes (tabac, ús de la porta principal, alumnes majors de 18 anys, vagues.)	Relació d'agents de la comunitat educativa implicats en la resolució de conflictes quotidians complexos.
Fomentar una cultura de la pau i la no-violència, juntament amb els valors que fan possible preservar i enriquir la vida de totes les persones	Mantenir el bon clima existent entre alumnat i entre aquests i el professorat, atès que ajuda a mantenir la vinculació i sentiment de filiació.	FOMENT DE LA REALITZACIÓ DE SORTIDES TUTORIALS, DE COHESIÓ GRUPAL orientades a fomentar el coneixement mutu	Relació d'activitats i sortides tutorials per a la cohesió grupal. Valoració de les activitats per part dels participants i organitzadors
	Mantenir la bona valoració del professorat com a exemple de bones relacions.	Promoure un lideratge positiu per part del professorat per tal de facilitar el reconeixement de la seva autoritat moral.	Oferta d'accions formatives en matèria de convivència adreçades als diferents sectors de la comunitat escolar
	Millorar les dinàmiques dels grups	Activitats de conscienciació-prevenició	
		Formació del professorat	Percentatge de professorat format en temes de convivència

	Destriar quins tipus de disruptors son més comuns a les aules del Maragall. Elaborar accions concretes que ajudin a disminuir la seva incidència.	Recollir sistemàticament els conflictes que es produeixen en l'àmbit escolar i els elements que en permetran l'anàlisi (personals, causals i contextuals). Analitzar el nombre i la tipologia de conflictes que es donen en l'àmbit escolar per dissenyar estratègies de detecció i intervenció. Elaborar pautes d'observació amb indicadors per a la detecció de conflictes.	Existència de memòria anual amb l'anàlisi dels conflictes ocorreguts i pautes per incloure en les programacions tutorial del curs següent.

4.4 NIVELLS I ÀMBITS D'ACTUACIÓ DEL PROJECTE DE CONVIVÈNCIA

El Projecte de Convivència respon a un plantejament integral i global de la convivència, partint d'un procés d'aprenentatge col·lectiu i amb una organització que gestiona, articula i dona sentit tant a les actuacions com als processos. A aquest efecte, les mesures i actuacions contemplades pel Projecte de Convivència estan relacionades amb cadascun dels nivells d'actuació següents:

1. Nivell preventiu i de promoció de la convivència: Mesures i actuacions orientades a desenvolupar en l'alumnat aquelles actituds i valors propis de la competència social i ciutadana que contribueixen a fer-lo competent en la relació amb si mateix, amb els altres i amb el món.
2. Nivell d'intervenció i gestió de conflictes: Mesures i actuacions que han de permetre a la comunitat escolar abordar de manera positiva la gestió i resolució de conflictes. Així mateix, el Projecte de Convivència recull els processos que s'hauran d'articular en cas d'incompliment de les normes concretades en les Normes d'Organització i Funcionament del Centre (NOFC) i d'acord amb la normativa vigent.
3. Nivell organitzatiu i de gestió de centre: Mesures, actuacions i marc organitzatiu que han de permetre al centre educatiu gestionar, facilitar i articular tant les actuacions com els processos necessaris per treballar a favor de la convivència.

Per donar continuïtat i coherència educativa a les actuacions proposades en els nivells descrits anteriorment, caldrà preveure tres àmbits d'actuació diferenciats, en el benentès que la permeabilitat entre aquests afavoreix la transferència d'aprenentatges, valors, actituds i hàbits relacionals. Els tres àmbits d'actuació són: el centre, l'aula i l'entorn. L'actual projecte prioritza de forma conscient els nivells aula i centre. L'actual context demana que les accions a implementar de forma prioritària s'orientin a crear estructures i bases a partir de les quals poder aprofundir en següents projectes.

Les taules que segueixen organitzen les mesures i accions del Projecte de Convivència a partir dels nivells i àmbits descrits.

NIVELL PROMOCIÓ CONVIVÈNCIA	
AULA	CENTRE
Organitzar a les sessions de tutoria assemblees de grup.	Participació de l'alumnat en l'elaboració de normes i límits clars que garanteixin el respecte entre tots els membres de la comunitat.
Planificar dinàmiques de grup per practicar l'empatia i les conductes assertives entre l'alumnat	Dinamitzar el consell de delegats.
Potenciar els càrrecs de responsabilitat i les assemblees d'aula com una oportunitat per fomentar la competència social.	Fer una campanya de difusió de la mediació com a eina per resoldre conflictes
Realitzar activitats per fomentar la interacció emocional positiva (activitats d'elogi dels companys, reconeixement i respecte mutu, relacions cordials i afectuoses, etc.).	Consensuar amb la comunitat educativa com abordar les actuals situacions que generen conflictes (tabac, ús de la porta principal, alumnes majors de 18 anys, vagues.)
Dissenyar en el pla d'acció tutorial activitats que fomentin el diàleg, el respecte i la valoració de les diverses opinions i creences.	Promoure un lideratge positiu per part del professorat per tal de facilitar el reconeixement de la seva autoritat moral.
Programar activitats per educar l'alumnat en una conducta assertiva	Formació del professorat
Fer ús de mètodes d'aprenentatge cooperatiu (treball d'investigació, ensenyament recíproc, aprenentatge entre iguals, projectes compartits, etc.).	
Fomentar la xarxa de suport entre iguals (tutoria entre iguals, alumnat mediador, etc.) com a element facilitador en la intervenció en casos de conflictes greus	
FOMENT DE LA REALITZACIÓ DE SORTIDES TUTORIALS, DE COHESIÓ GRUPAL orientades a fomentar el coneixement mutu	

NIVELL D'INTERVENCIÓ I GESTIÓ DE CONFLICTES

AULA	CENTRE
Organitzar a les sessions de tutoria cercles restauratius per tal que tot l'alumnat participi en la gestió dels conflictes. Revisar les relacions a l'aula per intervenir en els casos que es donin situacions d'abús de poder i exclusió. Treballar amb el grup-classe els elements personals, causals i contextuals dels conflictes i acordar propostes de millora.	Dinamitzar la comissió de convivència. Informar l'equip docent i no docent dels protocols de gestió de la convivència i la guia ràpida d'aplicació Elaboració qüestionari d'avaluació del nivell de coneixement dels protocols del centre Fer seguiment amb Departament Psicopedagògic dels conflictes que es puguin generar al voltant d'alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu Formar els membres del servei de mediació Recollir sistemàticament els conflictes que es produeixen en l'àmbit escolar i els elements que en permetran l'anàlisi (personals, causals i contextuals). Analitzar el nombre i la tipologia de conflictes que es donen en l'àmbit escolar per dissenyar estratègies de detecció i intervenció. Elaborar pautes d'observació amb indicadors per a la detecció de conflictes.

NIVELL ORGANITZATIU I DE GESTIÓ DE CENTRE

AULA	CENTRE
Inclusió en l'acció tutorial d'accions orientades a educar sobre el valor de la norma per a la convivència	Fer un grup de discussió format per professors, estudiants i PAS per detectar les necessitats actuals sobre la convivència al centre .
Incloure el treball de competències socioemocionals en el Projecte d'Acció Tutorial: consciència emocional, gestió d'emocions	Fer una enquesta que reculli de forma quantitativa el que s'ha detectat als grups de discussió.
Elaborar una guia de suport per a tutors i tutores per programar sessions grupals orientades a afavorir la interrelació dels alumnes.	Fer una jornada de recollida de propostes adreçades a millorar la convivència al centre Difondre les NOFC, mitjançant diferents canals, a tots els membres de la comunitat escolar per tal de garantir el bon funcionament del centre. Posar en funcionament la comissió de convivència i consell de delegats. Elaboració guia "què haig de fer si..." Elaboració pòster "demana suport" per informar als alumnes de l'atenció que poden rebre en diversitat de casos. Recollir en els documents de centre (PEC, PAT, PGA...) les estratègies de gestió positiva del conflicte que s'aplicaran davant les irregularitats o faltes comeses per l'alumnat que afectin la convivència. Recollir a les NOFC la mediació i la conciliació com a estratègies de gestió de conflictes. Organitzar un servei de mediació vinculat a la comissió de convivència i/o consell de delegats Acordar amb direcció i titular un mecanisme de seguiment i resposta de les reclamacions rebudes.

4.5 ACTUACIONS

Les accions descrites anteriorment s'agrupen en diverses línies d'actuació. S'entén per actuació, doncs, un conjunt d'accions planificades per assolir un o diversos objectius específics del projecte de convivència, emmarcats en els nivells i àmbits descrits.

En total es planifiquen, de bon començament, 11 línies d'actuació diferents. Com ja s'ha assenyalat amb anterioritat, el Projecte de Convivència ha de ser una eina oberta que s'adaptarà a cada circumstància. Això pot dur a l'aparició d'actuacions urgents no previstes de bon inici. Cada actuació queda recollida en una fitxa amb la seva descripció, el període de realització, els responsables de dur-la a terme i els indicadors d'avaluació.

ACTUACIÓ 1		DIAGNÒSTIC PARTICIPATIU DE CONVIVÈNCIA
DESCRIPCIÓ		
El diagnòstic participatiu de convivència fa referència a una fase i una metodologia característiques del projecte de convivència. Com a fase, correspon a la recollida de dades per elaborar el pla. Com a metodologia, la participació necessària de la comunitat. Aquesta actuació inclou un grup de discussió format per diferents representants de la comunitat educativa, una enquesta a l'alumnat i l'organització d'una jornada de recollida de propostes per millorar la convivència, a partir dels resultats obtinguts tant al grup de discussió com a l'enquesta.		
PERÍODE REALITZACIÓ		RESPONSABLE
Curs 2018-2019		Coordinador convivència
INDICADORS		
• Existència d'una diagnosi sobre la situació de la convivència al centre • Relació de sectors participants en la diagnosi • Nombre absolut i relatiu de participants a l'enquesta i a la jornada de propostes d'acció per millorar la convivència.		

ACTUACIÓ 2		COMPARTIR I CONSTRUIR LA NORMA
DESCRIPCIÓ		
La raó de ser d'una norma és garantir els drets de cada una de les persones que formen part d'una comunitat en la mesura que tots els membres la compleixen. Per assegurar que això sigui així, és important que tothom conegui, entengui i accepti moralment la norma perquè com més legitimada sigui, major serà la implicació individual i col·lectiva per al seu compliment. Aquest mecanisme de funcionament social esdevé una oportunitat d'ensenyament-aprenentatge al centre educatiu. Cal donar a conèixer la normativa del centre, cal explicar el seu sentit i també garantir espais per a que els alumnes puguin fer propostes de millora. Per aquest motiu es programaran activitats a diferents nivells amb aquest objectiu.		
PERÍODE REALITZACIÓ A l'inici de cada curs acadèmic, especialment. Diversos moments de cada curs, quan es detecti la necessitat de reforçar l'acceptació de la norma.		RESPONSABLE Coordinador convivència, vetllar per la programació de sessions de normativa a les tutories Tutors, programació d'activitats
INDICADORS Relació d'accions adreçades a educar sobre el valor de la norma		

ACTUACIÓ 3		PROTOCOLS AL DIA
DESCRIPCIÓ		
Actuació orientada a la revisió, implementació i difusió dels protocols relacionats amb la gestió de conflictes al centre. Una vegada revisats els protocols amb què l'escola ja compta i s'implementin de nous s'elaborarà una eina d'aplicació ràpida dels protocols: la guia "Què fer si...". Aquesta guia busca que el professorat del centre tingui clares les actuacions a fer per garantir un entorn que afavoreixi les relacions interpersonals. Tanmateix, és important que els alumnes coneguin que l'escola es posa al seu servei en cas de necessitat. Aquest missatge es farà arribar mitjançant la campanya "Demana suport".		
PERÍODE REALITZACIÓ 2n trimestre curs 2019-2020, revisió protocols i elaboració de la guia 3r trimestre, difusió entre l'equip docent Curs 2020-2021, campanya "Demana suport"		RESPONSABLE Coordinador convivència
INDICADORS Existència de la guia Existència del pòster Nombre d'accions informatives al professorat Professorat coneix la forma d'aplicar els protocols relacionats amb la convivència al centre		

ACTUACIÓ 4		CONSELL DE DELEGATS
DESCRIPCIÓ		
La democràcia requereix que el poble prengui part activa de la vida política i social, i només és possible si aquest s'hi sent part integrant i s'estima el que fa. Pera poder-ho dur a la pràctica és necessari que des de l'escola, com a centre de construcció de ciutadania i de vida en societat que és, es doni confiança als i les estudiants per actuar i pensar per si mateixos i es tingui en compte les seves aportacions. El consell de delegats és un espai de participació que neix amb la voluntat d'implicar als i les estudiants en la vida comunitària de l'escola. És un espai de representació de tots els grups del centre, que servirà com a engranatge entre els alumnes i els representants dels estudiants al Consell Escolar.		
PERÍODE REALITZACIÓ 2n trimestre curs 2019-2020		RESPONSABLE Coordinador convivència
INDICADORS Existència de la comissió de convivència i el consell de delegats Nombre de reunions/periodicitat de la comissió de convivència i el consell de delegats Nombre de representants participants al consell de delegats Percentatge d'acords del consell que han estat executats.		

ACTUACIÓ 5		COMISSIÓ DE CONVIVÈNCIA
DESCRIPCIÓ		
És un equip depenent del Consell Escolar al que es delega la tasca de vetllar pel correcte exercici dels drets i deures dels alumnes i el compliment efectiu de les mesures correctores i les sancions previstes a les NOFC. Qui la forma? Coordinador de convivència del centre Membre de l'equip directiu Docent/PAS representant al consell escolar, en funció de l'origen del conflicte, es convocarà un o un altre Alumne representant al consell escolar En qualsevol cas, per tal de protegir la imparcialitat dels processos a tractar, la configuració de cada comissió de convivència ha de garantir que cap dels membres estiguin implicats de forma directa en el conflicte a tractar, substituint les persones que s'escaigui. Constitució: Abans d'iniciar cada curs, es farà una trobada amb els representants de la comissió de convivència per tal de constituir l'òrgan. Objectius, funcions i criteris d'intervenció: L'objectiu general de la Comissió de Convivència és garantir la correcta aplicació del que s'estableix a les NOFC pel que fa a imposició de mesures correctores i sancions previstes per conductes dels alumnes greument perjudicials per a la convivència en el centre. A partir del que es planteja, seran funcions de la comissió: ● Recollir les versions de cada una de les parts del conflicte		

- Valorar els fets ocorreguts i elaborar una proposta d'actuació ajustada a normativa i als criteris que marquen el projecte educatiu del centre i el projecte de convivència.
- Comunicar la proposta d'actuació a cada una de les parts.
- Recollir la documentació generada en cada un dels processos.
- Avaluar els efectes que han tingut les mesures correctores i les sancions establertes en l'evolució dels alumnes i del clima escolar.

D'acord a l'article 75 de les NOFC, tercer punt, el criteri que ha de regir la imposició de mesures correctores i sancions previstes ha de tenir en compte l'edat de l'alumne, les circumstàncies personals, familiars i socials, així com les circumstàncies atenuants i agreujants recollides en la normativa, procurant sempre de contribuir al manteniment i la millora del seu procés educatiu.

Son objecte de seguiment obligatori d'aquesta comissió aquells actes realitzats dins i fora el centre, en activitats lectives i aquells realitzats fora del centre que poden tenir una repercussió en la vida i clima escolar i que puguin ser motiu d'expulsió.

També poden ser objecte de consulta totes aquelles situacions conflictives a les que el professorat vulgui donar resposta i demani un assessorament.

Funcionament:

1. El procediment s'inicia quan el/la tutor/a, notifica per escrit l'existència d'un conflicte que cal resoldre. El procediment d'informació no pot ser superior a les 48h des de la comissió de l'acte o el sorgiment del conflicte.
2. El coordinador de convivència recull tota la informació necessària del cas i convoca la comissió de convivència.
3. La comissió acorda les mesures a seguir en cada cas, en un màxim de 7 dies des de l'inici del procediment.
4. Es comuniquen les mesures preses.
5. S'implementen les mesures preses en el termini màxim de 10 dies des de l'inici del procediment.

S'avalua el procés.

PERÍODE REALITZACIÓ	RESPONSABLE
Curs 2019-2020, constitució	Coordinador convivència

INDICADORS

Fase d'informació

- Nombre d'accions d'informació al professorat sobre el funcionament de la comissió de convivència
- Els criteris son clars per derivar els casos.
- El procediment de notificació a la comissió és senzill, ràpid i clar.

Fase operativa:

- Temps de comunicació de les incidències
- Temps de durada dels procediments oberts fins a la implementació de les mesures d'actuació proposades.
- El tipus de comportament de les persones durant la mediació
- Quantitats de reunions tingudes en cada procés
- Quantitat de participants en cada reunió
- Percentatge dels organismes de l'escola assabentats de cada procediment
- Quantitat de conflictes atesos
- Quantitat de casos de presentació voluntària (consultes de professorat)
- Tipus de conflictes atesos
- Intents de resolució previs a l'actuació de la comissió: quantitat i tipologia
- Tipologia de mesures establertes:

- Mediacions
 - Mesures de reparació de danys
 - Mesures de restitució de relacions interpersonals
 - Realització de tasques educadores per a l'alumne
 - Canvi de grup
 - Suspensió del dret d'assistència a determinades classes
 - Suspensió del dret a participar en activitats lectives fora del centre
 - Suspensió del dret d'assistència al centre durant un període
 - Inhabilitació per cursar estudis en el centre pel període que resti fins a final del curs acadèmic
 - Inhabilitació definitiva per a cursar estudis en el centre en el curs següent
- Durabilitat de les mesures
 - Quantitat de casos d'incompliment de mesures
 - Quantitat de reincidències
 - Influència de les mesures sobre la qualitat del clima escolar: Les mesures han servit per aturar una determinada situació? Les mesures han servit per millorar una determinada situació?
 - El grau de satisfacció amb el procediment i amb el resultat

ACTUACIÓ 6		SERVEI DE MEDIACIÓ I CONCILIACIÓ
DESCRIPCIÓ		
Cal fomentar una cultura de centre i social que entengui els conflictes com quelcom inherent a les relacions humanes que s'han de solucionar de forma pactada per a benefici de totes les parts. En aquest sentit, el servei de mediació i conciliació és un servei de facilitació de la conversa i negociació que s'ofereix als alumnes en conflicte i que volen pactar una solució. Aquesta actuació inclou les accions de formació als representants del consell de delegats i de la comissió de convivència, la difusió de l'existència del servei entre l'alumnat i les sessions de mediació.		
PERÍODE REALITZACIÓ A partir del curs 2020-2021		RESPONSABLE Coordinador convivència
INDICADORS ● Relació d'accions de difusió de la mediació com estratègia de resolució de conflictes. ● Nombre de sessions de formació realitzades ● Nombre de mediacions sol·licitades ● Valoració del procés de mediació per part dels sol·licitants		

ACTUACIÓ 7**CONVIU A CLASSE****DESCRIPCIÓ**

El volum més gran d'hores que els alumnes passen al centre ho fan a les aules. És en aquests espais on major interacció hi ha entre persones i és on l'escola pot incidir amb major intensitat per tal que l'alumne aprengui a relacionar-se amb sí mateix, amb els altres i amb el món. A banda de fer un treball per assegurar la convivència al centre, s'ha de prendre el treball a l'aula com una forma de capacitació de l'alumnat en les anomenades soft skills, que cada vegada són més demandades pel mercat laboral. Les empreses i les feines actuals, a banda de necessitar que el treballador tingui uns coneixements tècnics adients (hard skills), requereix que aquest tingui capacitat de connectar amb altres persones, entendre-s'hi i tenir flexibilitat per resoldre les diferents situacions problemàtiques que apareixen durant la realització d'una feina.

Aquesta línia d'actuació s'orienta a vetllar perquè la tutoria grupal sigui un espai per treballar les soft skills amb els grups d'estudiants, d'una banda, i per reduir els percentatges d'alumnes que senten que no poden expressar-se amb llibertat i que manifesten no disposar d'un suport en cas de necessitat, de l'altra.

Cal enriquir el Pla d'Acció Tutorial amb una programació de sessions ajustades a les possibilitats de cada grup per treballar els següents aspectes:

- Dinàmiques de grup, orientades a reforçar l'empatia, l'assertivitat i la interacció emocional positiva entre els alumnes.
- Activitats per fomentar el diàleg i el respecte d'opinions
- Aplicació de tècniques d'aprenentatge cooperatiu
- Aplicació de programes de tutoria entre iguals
- Sortides de cohesió grupals.
- Treballar els conflictes a l'aula
- Ús dels cercles restauratius per tal de resoldre conflictes d'aula.

PERÍODE REALITZACIÓ

A partir del curs 2020-2021, en endavant

RESPONSABLE

Coordinador convivència: Dotar d'eines i recursos per tal que els tutors i tutores puguin programar sessions ajustades als seus respectius grups.

Tutories: Aplicar accions de formació en les soft skills ajustades a les característiques de cada grup.

INDICADORS

- Relació d'activitats i sortides tutorialis per a la cohesió grupal
- Valoració de les activitats per part dels participants i organitzadors
- Diferència del percentatge de persones que expressen no poder expressar-se amb tranquil·litat al principi i al final del projecte.
- Nombre d'accions programades per fomentar l'educació socioemocional.
- Diferència del percentatge de persones que afirmen sentir-se rebutjades entre inici i final del projecte.
- Diferència del percentatge de persones que admeten no tenir cap suport entre inici i final del projecte.
- Relació d'estratègies de gestió positiva dels conflictes utilitzades (servei de mediació, tutoria compartida, pràctiques restauratives, etc.)

ACTUACIÓ 8		QUE CIRCULI LA PARAULA
DESCRIPCIÓ		
El dia a dia ens aclapara i apareixen de tant en tant situacions que, per diversos motius relacionats amb la comunicació, no s'acaben de resoldre i generen situacions conflictives. En aquestes situacions és del tot necessari fer un esforç extra per assegurar que s'utilitzen els canals adients i que els missatges arribin a tots els receptors esperats per l'emissor. Concretament, aquesta línia es centra en aquelles decisions que requereixen una resposta col·lectiva i en totes aquelles reclamacions que es registren.		
PERÍODE REALITZACIÓ Durant tota la vigència del pla		RESPONSABLE Coordinador de convivència Equip de coordinació Equip directiu
INDICADORS • Relació d'agents de la comunitat educativa implicats en la resolució de conflictes quotidians complexos. • Relació de retorns fets a les reclamacions notificades.		

ACTUACIÓ 9		OBSERVATORI DE CONFLICTES
DESCRIPCIÓ		
La forma més eficient d'actuar en la prevenció primària i secundària dels conflictes del centre és coneixent quines són les situacions que més es repeteixen en el dia a dia. Aquesta informació ens permet analitzar quins són els factors que hi poden estar influint i, per tant, treballar a la recerca de possibles solucions. Aquesta línia planteja la creació d'un registre que reculli quines són les situacions que majors disruptcions generen en un curs escolar i un procés d'anàlisi per trobar la forma d'intervenir-hi.		
PERÍODE REALITZACIÓ A partir del 2n trimestre 2019-2020		RESPONSABLE Coordinador convivència, creació registre, difusió i sistematització de dades Tutories i coordinacions, recollida de dades
INDICADORS • Existència de memòria anual amb l'anàlisi dels conflictes ocorreguts i pautes per incloure en les programacions tutorial del curs següent.		

ACTUACIÓ 10		INCLUSIÓ SOCIAL DINS LES AULES
DESCRIPCIÓ		
Sovint els reptes amb que es troben els centres per caminar cap a la inclusió a les aules passen per implementar mesures amb tot el grup classe i no només amb els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu. Aquest enfocament posa l'accent en les dinàmiques d'interacció que es donen en un grup, entenent que aquestes acaben afectant a tots i cadascun dels individus que el conformen, però no ho fan de la mateixa forma. Així, prenen especial importància la posició, l'estatus, el poder i el rol que cadascú ocupa, de manera que, en funció d'aquests, hi ha persones en situació de major vulnerabilitat. Aquesta línia d'actuació planteja coordinar amb el departament psicopedagògic i el professorat les actuacions per gestionar conflictes que poden aparèixer en la interacció d'alguns grups amb aquells membres amb necessitats educatives de suport específic.		
PERÍODE REALITZACIÓ A partir de 2n trimestre 2019-2020		RESPONSABLE Coordinador de convivència Coordinadora psicopedagògica Tutors i tutores
INDICADORS • Nombre de reunions de seguiment • Relació d'accions coordinades		

ACTUACIÓ 11		EL PROFESSORAT: EDUCADORS I EDUCADORES
DESCRIPCIÓ		
Sovint es destaca el Centre d'Estudis Joan Maragall pel seu tracte familiar. Això que es comenta de boca a orella queda reflectit a les avaluacions de satisfacció dels alumnes i familiars i també es reflecteix al projecte de convivència, on concretament es destaca el professorat de forma positiva. Aquests indicadors positius els hem de mantenir i potenciar, perquè formen part del tarannà de l'escola, tal com queda recollit al projecte educatiu de centre. En aquest, concretament, es concep el professorat com a educadors i educadores, la tasca dels quals va més enllà de la transmissió de sabers i s'endinsa en l'acompanyament socioeducatiu de cada alumne. Aquesta línia d'actuació pretén oferir recursos al professorat per tal de reforçar la seva vessant com a educadors i educadores. Tal com queda recollit al PEC, aquests seran en forma de formacions, assessoraments i d'elaboració de materials que puguin ser útils per a l'equip docent.		
PERÍODE REALITZACIÓ A partir del curs 2020-2021		RESPONSABLE Coordinador de convivència Equip directiu Equip de coordinació de cicles
INDICADORS • Oferta d'accions formatives en matèria de convivència adreçades als diferents sectors de la comunitat escolar • Percentatge de professorat format en temes de convivència		

4.6 CALENDARI

	2018-2019			2019-2020			2020-2021			2021-2022 i posteriors		
	1tr	2tr	3tr	1tr	2tr	3tr	1tr	2tr	3tr	1tr	2tr	3tr
A1. Diagnòstic participatiu												
A2. Compartir i construir la norma												
A3. Protocols al dia												
A4. Consell de delegats												
A5. Comissió de convivència												
A6. Servei de mediació i conciliació												
A7. Conviu a classe												
A8. Que circuli la paraula												
A9. Observatori de conflictes												
A10. Inclusió social dins les aules												
A11. Professorat: educadors i educadores												

5. AVALUACIÓ DEL PROJECTE

5.1 OBJECTIU DE L'AVALUACIÓ

Fer el seguiment de les mesures i actuacions previstes en el Projecte de Convivència per millorar-ne l'execució i planificació durant la seva vigència.

Per tal d'assolir l'objectiu, es planteja tres tipus d'avaluació: continuada, anual i final. Tot seguit es recull de quina forma es durà a terme cadascuna.

43

5.2 AVALUACIÓ CONTINUADA

L'avaluació continuada té l'objectiu de recollir informació quantitativa i qualitativa de les accions que s'aniran desenvolupant en el marc del Projecte de Convivència i fer-ne una valoració. Aquesta avaluació ha de permetre introduir els canvis necessaris en les accions iniciades per ajustar-les a cada moment, d'acord al principi cinquè d'aquest projecte, de millora constant. Les valoracions recollides també seran d'utilitat per tal de disposar d'informació per a l'avaluació anual i final.

L'avaluació continuada es farà mitjançant la recollida d'indicadors de cada una de les accions iniciades i l'anàlisi i contrast amb la direcció del centre.

5.3 AVALUACIÓ ANUAL

L'avaluació anual té l'objectiu de valorar el funcionament de les actuacions dutes a terme durant el curs escolar, tenint en compte el que s'ha recollit durant l'avaluació continuada. En aquest moment es podrà contrastar el desplegament del Projecte de Convivència i l'adequació de les actuacions als objectius i a la realitat del moment.

El coordinador de convivència elaborarà una memòria anual sobre el desplegament del Projecte de Convivència amb les dades recollides durant l'avaluació continuada. La memòria serà presentada, en primer terme, a direcció, qui farà el seguiment de la implementació del pla. El seguiment es farà, com a mínim un cop a l'any per elaborar les propostes de millora. L'informe i les propostes de millora seran comunicades al claustre de professors de final de curs.

5.4 AVALUACIÓ FINAL

L'avaluació final se celebrarà el darrer any de vigència del Projecte de Convivència. L'objectiu d'aquesta serà valorar el conjunt del Projecte de Convivència i el seu grau d'assoliment. Les conclusions d'aquesta han de servir per dissenyar el següent projecte.

A partir de les memòries anuals, el coordinador de convivència elaborarà un informe final d'avaluació. L'informe serà comunicat a direcció, amb qui es coordinarà el disseny del nou projecte de convivència, que haurà de tenir en compte la valoració de la comunitat educativa sobre l'impacte de l'actual projecte i comunicarà les necessitats i reptes que haurà de perseguir el següent projecte.